Котилися вози з гори, та в долині стали,
Любилися, кохалися, та вже перестали.
Любилися, кохалися, щоб мати не знала,
Не дай Боже розійтися, як та чорна хмара.

Чорна хмара розійдеться, і дощу не буде,
Ми з тобою розійдемось — любощів не буде.
Ой у полі конопелька, верхи зелененькі.
Покидає милий милу — вороги раденькі.

Не тіштеся, воріженьки, не тіштеся з того,
Коли буде Божа воля, то буду я його!